

1990. – 382 с. 4. **Психоллингвистика.** – М., 1984. – С. 5–7. 5. **Леонтьев А. А.** Язык не должен быть «чужим» / А. А. Леонтьев // Этнопсихоллингвистические аспекты преподавания иностранных языков. – М., 1996. – С. 44. 6. **Гуревич П. С.** Ментальность как тип культуры / П. С. Гуревич // Культурология. – М., 1996. – С. 245. 7. **Петренко В. Ф.** Психосемантика сознания / В. Ф. Петренко. – М., 1988. – С. 49. 8. **Лихачев Д. С.** Раздумья / Д. С. Лихачев. – М., 1991. – С. 287. 9. **Электронне джерело.** – Режим доступу: <http://www.yspu.yar.ru>.

Неля Филянина, Елена Долгая

Национальный фармацевтический университет (Харьков, Украина)

ФОРМИРОВАНИЕ ЯЗЫКОВОЙ КОМПЕТЕНЦИИ УЧАЩИХСЯ

Новые подходы к обучению языку поставили перед лингводидактикой новые проблемы, прежде всего касающиеся взаимосвязи языка и культуры.

Центральным и системообразующим понятием современной методики обучения русскому языку становится понятие «Языковая личность». Человек как языковая личность является одновременно носителем языка и культуры, что обуславливает взаимосвязь феноменов. Формирование языковой личности провозглашается как основная цель обучения языку, а реальные коммуникативно-познавательные и культурные потребности личности составляют основу системы обучения. Встает, таким образом, проблема изучения структуры языковой личности и ее потребностей для построения идеальной модели языковой личности как желаемого результата процесса ее формирования в учебной деятельности. Причем объектом рассмотрения является полилингвальная (или как минимум билингвальная) языковая личность.

Усвоение второго языка предполагает усвоение новой языковой картины мира. Это понятие является ключевым и отражает познавательную функцию языка, первая ступень которой – способ номинации предметов окружающей действительности.

Описание языковой картины мира в целях постижения как родного, так и изучаемого языка – одна из насущных задач лингводидактики. Решение этой задачи важно для познания системы изучаемого языка, для формирования языковой компетенции учащихся.

ЛИТЕРАТУРА

1. **Асмолов А. Г.** Образование как расширение возможностей развития личности / А. Г. Асмолов, Г. А. Ягодин // Вопросы психологии. – 1992. – №1. – С. 6–13. 2. **Балл Г. А.** Теория учебных задач : Психолого-педагогический аспект / Г. А. Балл. – М. : Педагогика.

– 1990. – С. 183. 3. **Бастуй Н. В.** Индивидуальные особенности лингвистической и коммуникативной компетенции личности / Н. В. Бастуй // Современная психология: состояние и перспективы. – М., 2002. – Т. 2. – С. 22–25. 4. **Божович Е. Д.** Развитие языковой компетенции: проблемы и подходы / Е. Д. Божович // Вопросы психологии. – 1997. – №1. – С. 33–34. 5. **Мацеевич С. Ф.** К вопросу о компетентностном подходе и путях формирования социокультурной компетенции / С. Ф. Мацеевич // Проблемы филологии и методики преподавания иностранных языков. – Псков, 2003. – Вып. 3. – С. 175–180. 6. **Рыжаков М. В.** Ключевые компетенции: возможности применения / М. В. Рыжаков // Стандарты и мониторинг в образовании. – 1999. – №4. – С. 6–9.

Людмила Фоміна, Тетяна Скорбач, Інна Кулікова
Харківський національний медичний університет (Харків, Україна)

МОДЕЛЮВАННЯ МОВНОЇ ПОВЕДІНКИ ЛІКАРЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ СФЕРІ

«Українська мова (за професійним спрямуванням)» – дисципліна гуманітарного циклу вищої школи. Розквіт української мови, вихід її на міжнародну арену як мови суверенної держави залежить від багатьох чинників, передусім від функціонування суспільно престижної форми національної мови – літературної мови в професійній сфері.

Одним з важливих понять сучасної лінгвістики є поняття мовної картини світу (МКС), питання про яке було, чи не вперше поставлене Вільгельмом Гумбольдтом ще всередині минулого століття в праці «Про відмінності будови людських мов і їх вплив на духовний розвиток людського роду». Він відзначив, що в кожного народу є своєрідне бачення світу, яке, з одного боку, відбиває особливості сприймання його народом, а з другого, впливає на це сприймання. Ця ідея вченого справила великий вплив на дослідників у наступних поколіннях і досі живить творчі пошуки в царині взаємодії мови та суспільства, мови й індивідуума [1, с. 12].

Спілкування рідною мовою – ключова компетенція, що є основою для реалізації інших, визначених обов'язковими для сучасної європейської освіти. Соціокультурна змістова лінія мовної освіти найважливіша у формуванні національно свідомої мовної особистості студента. У ній передбачено підвищення рівня загальної культури студентів, що сприяє становленню сучасного світоглядного уявлення про людину, сенс життя, суспільство, природу; ознайомлення з основними культурними набутками рідного народу та людства, розвиткові духовної сфери особистості. Професійно-зорієнтованій мовній освіті сприяє використання текстів